

ΑΝΤΥΠΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΣΤΙΚΗ.

Υπεύθυνος Συντάκτης
N. Σ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ.

Ὅστις ἐθέλει ὀπί-
σω μου ἔλθειν ἀράτω
τὸν σκυρὸν αὐτοῦ καὶ
ἀκολουθήτω μοι.
Μάρκ. κεφ. ἡ 34-38.

Πᾶσα αἴτησις δεκτὴ ὑπὸ
ιδιαιτέραν συμφωνίαν. §§
Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι:
Ἐρημ. « Ἀντύπας » §§
Ἀργοστολίον. §§

ΣΥΝΔΡΟΜΗ.
Ἔτος Δραχ. 5.
Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.
Ἐκδιδ. καθ' ἑβδομάδαν.

Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ
τῶν ἀποκτεινόντων τὸ
σῶμα, τὴν δὲ Ἔδραν
μὴ δυναμένων κτείνειναι
Ματθ. κεφ. ἰ 28.

Οὐδεμία ἀπολύτως πληροφορία ἢ εἶδησις, οἷον δῆποτε πρόσωπον ἢ πρᾶγμα ἀφο-
ρῶσα καὶ ἀγνοουμένη ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν, δύναται νὰ δημοσιευθῇ ἐν τῷ φύλλῳ ἡμῶν ἀνευ τῆς
ὑπογραφῆς τοῦλάχιστον τοῦ μεταδίδοντος προφορικῶς ἡμῖν αὐτῇ.

ΠΤΩΣΙΣ ΘΡΟΝΩΝ.

Ὁ τέρας' ἀνθρωπόμορφα καὶ τίγρεις ἐστεμμένα
αἱ κεφαλαί σας τάχιστα θὰ πέσουν κεκομμένα,
διότι πλέον οἱ λαοὶ βροντοφωνοῦν, θηρία!
εἰς Θρόνους, Σκῆπτρα, Στέμματα, Θάνατος Τιμωρία.

Τέλος πάντων ἔπεσε καὶ ὁ αἰμοσταγέστατος τῶν
Σουλτάνων τῆς Τουρκικῆς μοναρχίας ἡ ἡ αἰμοβόρος
τίγρις τοῦ Γιλδίξ, ἡ τροφοδοτήσασα διὰ τοσοῦτων
καὶ τοιοῦτων ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων ἐπὶ 35 σχεδὸν
ἔτη τοὺς καρχαρίας καὶ τοὺς λοιποὺς ἰχθύδας τῆς πε-
ρικαλλοῦς Προποντίδος καὶ τοῦ μαγικοῦ Βοσπόρου.

Τέλος πάντων οἱ λαοὶ, οἱ ὡς Ἀφρικανικοὶ βού-
βαλοι ἐν τῷ βορβύρῳ τῆς ἀμαθείας καὶ τῆς πενίας
ζῶντες καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν μὴ γνωρίζοντες μέχρι
τοῦδε, τέλος πάντων κατενόησαν τὸν ἀνθρωπισμὸν
αὐτῶν καὶ σύσσωμοι ὡς ἀφρικανικοὶ πλέον λέοντες
ἐγκεκλεισμένοι δι' ἀπάτης ἐν τοῖς κλωβοῖς καὶ μανι-
ακοὶ γενόμενοι ἐκ τῆς πολυχρονίου αὐτῶν δουλείας
διαρρηγνύουσι τὰς σιδηρὰς κηλίδας τοῦ πνευματι-
κοῦ, θρησκευτικοῦ, κοινωνικοῦ, οικονομικοῦ κλωβοῦ
των καὶ τὴν λαιμοτόμον ἐτοιμάζουσιν πρὸς ὑποδο-
χὴν τῶν τεράτων, ἅπερ ὡς ἐλάχιστην ἐξίλαστήριον
θύσιαν πρὸς τὴν Νέμεσιν καὶ τὰς Ἐρινύδας μόνον
τὸ φρικαλέον σαρκίον αὐτῶν, μόνον τὸ παληοτόμα-
ρόν των ἢ τὴν παληοπροβιά των, ἐκ φυσικῆς ἀνάγ-
κης προσφέρουσιν ἀντὶ τοσοῦτων καὶ τοιοῦτων μεγα-
λομαστῶρων τῆς ἀγχόνης καὶ τοῦ Βοσπόρου.

Τέλος πάντων οἱ λαοὶ καταρροῦσιν βαθμηδὸν ἀπὸ

τῆς προσηλώσεως τοῦ Ναζωραίου ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ,
κατανοοῦσιν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ κραυγάζωσιν « οὐκ
ἔχομεν ἄλλον βασιλέα εἰ μὴ τὸν Καίσαρα », ἀλλὰ νὰ
βροντοφωνῶσιν « οὐ θέλομεν ἄλλον βασιλέα, εἰ μὴ
τὸν Ναζωραῖον » τὸν ἐπιγράψαντα ἐπὶ τοῦ εὐαγγε-
λικοῦ αὐτοῦ θρόνον « Οὐκ ἐνὶ δοῦλος ἢ ἐλεύθερος,
Ἕλλην ἢ Ἰουδαῖος, ἄρσσην ἢ θῆλυς », καὶ τὸν βρον-
τοφωνήσαντα ἔκτοτε τὰ τρία ὑπὸ τῶν νεωτέρων ἐ-
φαρμοζόμενα βαθμηδὸν συνδήματα τοῦ Ἀνθρωπι-
σμοῦ: Ἐλευθερία, Ἰσότης, Ἀδελφότης.

« Οὐδέποτε οἱ ἄνθρωποι ἔσχον τοσαῦτα νὰ δια-
πράξωσιν ὁ αἰὼν ἡμῶν εἶνε αἰὼν τῆς ἐπαναστάσεως
καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως ἐπαναστάσεως
οὐχὶ ὕλικῆς, ἀλλ' ἠθικῆς. Ἡ ὑπέροχος ἰδέα τῆς κοι-
νωνικῆς τάξεως καὶ τῆς τελειοποιήσεως τοῦ ἀνθρώ-
που καλλιεργεῖται ».

Chenning.

« Καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, ἡ δὲ ἀλήθεια ἐλευ-
θερώσει ὑμᾶς », Ἰωάννης Η΄. 22.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΝΙΚΑΝ ΤΟ ΘΑΡΡΕΙΝ.

Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν καὶ ὑμᾶς διώξουσιν.
ἀλλὰ θαρρεῖτε ἀγὰρ γενίχηκα τὸν κόσμον.
Ἰησοῦς.

Λ Α Ε.

Καὶ πάλιν ἀπευθυνόμενος πρὸς τὴν πραγματικὴν
Μεγαλειότητά σου, τὴν μεγαλειτέραν πάσης ἄλλης λε-
γομένης μεγαλειότητάς σου, γινώσκω, ὅτι, καταδιω-

ΠΑΡΧΑΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΠΑΡΧΑΒΑΤΕΙΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.25.44.001341.0004

κόμωνα υπό των πλουτοκρατών, διότι γράφομεν και λέγομεν τήν ἀλήθειαν· καταδικώμεθα και κατατρεχόμεθα ἀπηνώς, ως κατηγορείτο και ο Ναζωραῖος ως ἀπατεών και πλάνος και δαιμονίων υπό των τότε γραφειοκρατών και ιεροδικαστών και χρηματιστών.

Λαέ· πᾶσα νέα ἀνθρωπιστική ιδέα θεωρεῖται υπό των ἐν τῷ βορβόρῳ ζώντων ἀφρικανικῶν χρηματιστικῶν βουβάλων, ως ἀπόπειρα κατά τοῦ καθεστῶτος, ἀλλ' ἀεῖποτε λαεῖ ἐκ των κάτω ἤλθεν ἡ πρόσδος τῆς ἀνθρωπότητος, τοῦτο δὲ συμβολίζει και ἡ φάτιχη τῆς Βηθλεέμ· σὺ μόνος θὰ ζητήσης τὰ δικαιώματά σου και τὰ συμφέροντά σου, διότι δὲν συμφέρει εἰς τοὺς γραφειοκράτας και πλουτοκράτας νὰ σοὶ τὰ παραχωρήσωσι.

Λαέ· ἰδοὺ τὸ ἐγκάρδιον ἄσμα των ἐχθρῶν σου. Πουλάκι μ' ἀκυνήγητο πῶς νὰ σε κυνηγήσω πῶς νὰ σοὺ βάλω τὴν θηλειά και πῶς νὰ σε φουρκίσω;

Ἴσως ἐνόμισαν οἱ ἐχθροὶ ἀγορασταί, ἄρα συνδρομηταὶ οικονομικῶς τοῦ φύλλου ἡμῶν, ὅτι διὰ μορμολυκειῶν και προδασκανίων και φοβήτρων ἢ σκιαχτρῶν θὰ δυσκολεύσωσι τὰ αἰσθηματικὰ ἄπτερα δίποδα, τοὺς ἐργάτας, νὰ λάβωσι τὸν σπόρον των νεωτέρων ιδεῶν τοῦ σοσιαλισμοῦ; τοῦ συνιστωμένου μὲν υπό των ἀρμολογῶν ὡς δηλητηριώδους διὰ τὸν λαόν, ἀλλὰ πρᾶγματι σωτηρίου μὲν δι' αὐτόν, φαρμακερῶ δὲ διὰ τοὺς γραφειοκράτας τοὺς ἀργομισθοὺς και τοὺς χρηματιστάς.

Μήπως νομίζουσιν οἱ 10 ἐκόντες ἄκοντες συνδρομηταὶ ἡμῶν, δι' ὅπερ και τοὺς εὐχαριστοῦμεν κατά τὸ felix culpa ἢ κατά τὸν καταλογισμόν οὐχὶ τῆς βουλήσεως, ἀλλὰ τῆς πράξεως, μήπως νομίζουσιν, ὅτι ὑφίσταται ἀναλογία μεταξύ τοῦ πικραδοσπόρου και ὄραπανοσπόρου και σιναποσπόρου και, ὡς ἔπος εἰπεῖν, μεταξύ τοῦ σπόρου των συνήθων κηπευτῶν φυτῶν και τοῦ σπόρου των ιδεῶν και ζητοῦσι διὰ των αὐτῶν μέσων ἢ σκιαχτρῶν νὰ φυλάξωσι τὸν σπόρον περὶ τὴν ῥίζαν και μόνην ἢ τὸ πολὺ πολὺ και εἰς τὰ ἐγγύτατα πέριξ τῆς ῥίζης μέρη, ὅπως μὴ τὸ ἔδαφος φυτρώσῃ νέα ἰδανικά σοσιαλιστικά φυτὰ μακρότερον τοῦ κεντρικοῦ δένδρου καταπνίξῃ τὰ παράπιτα φυτὰ των κηρήνων των γραφειῶν και χρηματιστηρίων; Ἄπατώνται, διότι ὁ σπόρος των ιδεῶν εἶνε ὡς ὁ σπόρος ἄλλων φυτῶν και οὐχὶ ὡς ὁ των κοινῶν κηπευτῶν φυτῶν.

Φεὺ! ἐάν εἰς μόνην τὴν βαρύτητα ὑπεῖκοντες οἱ σπόροι ἐπιπτον κατακορύφως ἐγγὺς τοῦ γεννητῆτος αὐτοῦ φυτοῦ, φεὺ! ἤθελον καταπνίξῃ ἀλλήλους, καθ' ὅσον οὔτε διάστημα ἱκανόν ἤθελον εἶχει πρὸς βλάβησιν, οὔτε ἦτο δυνατόν νὰ χορηγηθῇ ἐπαρκῆς τροφή εἰς τόσα ἐπισπεωρευμένα φυτὰ. Ὑπάρχουσιν αἴτια διασπορᾶς ἐν αὐτοῖς τοῖς φυτοῖς ὀργανικῶς. Ἡ ἐλαστικότης των περικαρπίων φερ' εἰπεῖν δύναται νὰ διασπείρῃ μακρὰν τὸν σπόρον· ἀλλὰ πολλὰ σπόρια ἔχουσι διπλὴν κυτταρῶδη μεμβράνην, ἣς ἡ ἐξωτερικὴ διαρρηγνυμένη σχηματίζει δύο διασταυρούμενα ἐκσφενδονιστικά νηματώδη ὄργανα πρὸς διασποράν· ἀλλὰ φυτὰ ἔχουσι καρ-

ποὺς ἐφοδιασμένους διὰ παραρτημάτων ἐν εἴδει πτελῶν, ἅτινα αὐξάνοντα τὸν ὄγκον διευκολύνουσι τὴν μεταφοράν ἢ τὴν διασποράν αὐτῶν διὰ των ἀνέμων. Πρὸς τοιούτων φυτῶν σπόρον ὁμοιάζει ὁ σπόρος των ιδεῶν, ὅστις ὡς ἐλαστικώτατη πικραγγορῆ διὰ τοὺς κηρήνας ἐκτοξεύεται ἢ ἐξακοντίζεται μακρὰν τῆς κεντρικῆς ῥίζης διὰ τὸν πολλαπλασιασμόν τοῦ ἰδανικοῦ φυτοῦ τοῦ Πυργίου και τοῦ Μοναστηριακοῦ ἰδιαιτέρως ἢ τὸ λαϊκὸν ἔδαφος δέχεται τὸν ἰδανικὸν σπόρον ἐξ ἀποστάσεως χιλίων παρασαγγῶν ἢ μιλίων ἢ κόμβων ἢ λευγῶν διὰ των ἐλαστικωτάτων ὡς πρὸς τὴν ἐκτόξευσιν και ἀτραπιαίων ὡς πρὸς τὴν ταχύτητα τυπογραφικῶν στοιχείων τοῦ μεγίστου τῆς ἀνθρωπότητος εὐεργέτου, τοῦ Ἁγίου Γουτεμβέργιου.

ΙΔΟΥ Ο ΑΝΤΥΠΑΣ.

Ἰδοὺ τὸ φύλλον ἡμῶν, ὅτι λαμβάνεται ὑπ' ὄψει υπό πάντων των πονούντων διὰ τὴν ἡμετέραν Πατρίδα αἰσθηματικῶν και σοβαρῶν ἀνδρῶν.

Ἄς ἐξηγηθῶμεν ἱστορικώτερον.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 3 φύλλον ἡμῶν και ἀπὸ 19 Μαρτίου ἐκδοθὲν εἶχομεν σχεδιάσει κύριον ἄρθρον υπό τὸν τίτλον, (Τὸ φλέγον ζήτημα), ἀφορῶν περὶ τῆς σκοπίμου, πρακτικῆς και χριστιανικῆς διαχειρίσεως τοῦ Βαλλιανεῖου κληροδοτήματος και διὰ πολλῶν μὲν ἄλλων τρόπων, ἀλλὰ και διὰ τῆς ἰδρύσεως ἐνὸς ἐν Κεραλληνίᾳ νηματοποιεῖου και ὑφαντουργεῖου. (Ἰδε ῥηθὲν φύλλον σελ. 1 στήλη 2—σελ. 2 στήλη 1 μετὰ ἰσχυρῶν ἀποδεικτικῶν λόγων). Ἰδοὺ λοιπόν, ὅτι ἤρξατο λαμβάνον σάρκα και ὀστέα ἢ ἰδέα τοῦ κλωττηρίου και ὑφαντουργεῖου ἀποδεχθεῖσθαι ὑπὸ των ἐκτελεστῶν τῆς Διαθήκης και τῆς τετραμελοῦς ἐν Κεραλληνίᾳ ἐπιτροπῆς. Ἰδε Ζιζάνιον 18 Ἀπριλίου 1909 σελ. 3 στήλη 2, ἅπερ προ-έγραψεν τὸ φύλλον ἡμῶν ἕνα ἀκριβῶς μῆνα πρότερον, ἦτοι τὴν 19 Μαρτίου 1909.

Θὰ κατορθώσωμεν, προσεχῶς ὦ χωρικοί, και τὴν ἰδρύσιν των δημοτικῶν ἰατρῶν και φαρμακείων, ἂν σύσσωμοι οἱ δῆμοι, δηλαδή τὰ δημοτικά συμβούλια και οἱ δημόται ἀφήτωσι κατά μέρος τὰ κομματικά μίσση και πάθη, ὅταν πρόκηται περὶ κοινῆς ὠφελείας τῆς Κεραλληνίας, και οὐχὶ περὶ φαρμακτικῶν λόγιων ἐκλογῶν. Θὰ γράψωμεν ἐκτενέστερον, ὦ χωρικοί, διὰ τοὺς ἰατροὺς και τὰ φαρμακεία των δήμων και ἡ ἐπιμονή σας και ἡ λογικὴ θὰ θριαμβώσῃ, διότι φωνὴ λαοῦ, φωνὴ Κυρίου.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΕΤΑΤΟΝ.

Εἰς τὸ Ζιζάνιον 18 Ἀπριλίου 1909 ἀναγγέλλομεν ταῦτα ἐν 4ῃ σελίδι και πρώτῃ στήλῃ « Πρακτικῶν ὑπὸ

τοῦ Δημάρχου νὰ δημοσιεύσωμεν, ὅτι ἡ ἐπὶ τριετίαν δωρεὰν παροχὴ τῆς οἰκίας του διὰ Πτωχοκομεῖον ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν θὰ ἀρχίσῃ τοῦτο νὰ λειτουργῇ ». Τώρα ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τὸν κ. Δημάρχον διὰ τὴν δῆλωσίν του ταύτην, τὴν προελθοῦσαν ἐκ τοῦ κυρίου ἀρθρου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6 φύλλου ἡμῶν τοῦ τιτλοφορουμένου (Δημοτικόν! 1908! Πτωχοκομεῖον) και ἐκ τῆς παρακλήσεως ἡμῶν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 7 φύλλῳ, σελίδι 4ῃ, στήλη 2ῃ· ἀλλ' ὅμως ἡ ἐπιγραφὴ 1908 μένει **μυστήριον των μυστηρίων**, μυστήριον μέγχι, εἰς τὸ ὅποσον δὲν ἐμυθήθημεν εἰσέτι ἡμεῖς, ὡς τὰ μικρὰ νῦν μυούμενοι, ἔνχ βραδύτερον μυηθῶμεν και τὰ μεγάλα, οἷα **μαντικὴ τοῦ Ἐπιγραφικοῦ Πυθικοῦ Τρίποδος** τοῦ 1908.

Μήπως ἡ ἀνωτέρω ἐν Ζιζάνιῳ δῆλωσις τοῦ Κοσμετάτου εἶνε ἐπαρκῆς και φωτιστικὴ τῆς χριστιανικῆς προθέσεως και τοῦ φιλάνθρωπικοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, ἀφροῦ ἢ ἐπιγραφῆ διδοὶ πολλὰς ὑποψίας, ὡς ἐγράφομεν; πῶς δὲν ἐγράφετε οὕτως: Δημοτικὸν Πτωχοκομεῖον; και ὅταν ἤρχετο ἡ ὥρη τῆς λειτουργίας ἠδύνασθε νὰ προσθέσητε 1909 ἢ 1910, ἢ περὶ πλεῖον πρὸς τὰ δεξιά και ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς τῆς ὀνομασίας ἢ και ὑποκἀτωθεν; ἢ πῶς δὲν ἀφίνετε κενόν τι ἐν τῷ μέσῳ των λέξεων Δημοτικόν Πτωχοκομεῖον, ἔνχ προσθέσητε ἔπειτα τὴν χρονολογίαν, ἂν ἀρέσῃ πρὸς ὑμᾶς ἡ ἀριθμητικὴ και αἰσθητικὴ ἀρμονία τοῦ 1908 νὰ εὐρίσκηται μεταξύ των δύο λέξεων; Μήπως ἐξ ἀφορμῆς τῆς δίκης σου πρὸς τὸν Ρκζ'ῆν και Κουρβισιάνον βιάζεσαι νὰ συστηθῇ τὸ Πτωχοκομεῖον, ἔνχ μὴ λαμβάνωσι τοὺς τόκους οἱ ῥηθέντες κληρονόμοι κατά τὴν διαθήκην, ὑποχρεούμενοι τότε νὰ καταβάλλωσιν αὐτούς; Ἄν τοῦτο συμβῆνῃ, τότε ἢ ἐκ προσωπικῆς ἀφορμῆς πρὸς τοὺς ἀντιδίκους σου προελθοῦσα ἐπιτάχυνσις τῆς ἰδρύσεως τοῦ πτωχοκομεῖου ἢ ἢ πρὸς λειτουργίαν αὐτοῦ νῦν διαθέσις σου και προθυμία σου και σπουδὴ σου εἶνε felix culpa = εὐτυχὲς σφάλμα—διὰ τοὺς πτωχοὺς, διότι σὺ δὲν εἶχες τὴν ἐξ ἀρχῆς εὐγενῆ πρόθεσιν διὰ πτωχοκομεῖον και πτωχοὺς, ἀλλ' ἐκ τῆς δικαστικῆς σου πρὸς τοὺς κληρονόμους ἐγεννήθη ἐν σοὶ ἡ σπουδὴ· και θὰ ἐξοικονομηθῶσιν μὲν οἱ πτωχοί, ἀλλὰ κατόπιν ἔριδος τοῦ βαρβάτου σου χρηματοκιβωτίου με ἄλλαις φρεσκοπραγματισμέναις κάσσαις.

Λοιπόν, κ. Δημάρχε Κοσμετάτε, ἢ θὰ ἐξηγήσητε διὰ τί ἐπιγραφὴ ἢ ἐπιγραφὴ 1908! ἢ ἡ κοινωνία, ἣτις δὲν τρώγει μὲν, ὡς ὑμεῖς, παντεσπάνικα, ἀλλὰ δὲν τρώγει και ἀχουρα, πολὺ δικίκως βροντοφωνεῖ: Κάτι λάκκον εἶχ' ἡ φάβη!

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΙΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
Ἰγτενοθυμίσιν τῶν χωρικοὺς τοὺς σκληράς πρὸς ἐργασίαν και πηλὸν τοῦ ἄρουρου ὅπως εἶνε ἑτοιμοὶ νὰ κατέλωσιν εἰς τὴν πόλιν ἐν σωματί και

συνταγματικώτατα, μόλις εἰδοποιήσωμεν αὐτοὺς δι' ἐν Ἀργοστολίῳ ἐργάται, διότι ἔχομεν ἀνάγκην κοινῆς συν-εργασίας πρὸς λύσιν σπουδαιοτάτων ζητημάτων ἀρορώντων υπό πολλὰς οὐσιαστικὰς ἐσώσεις τὴν μεγαθύμον Κεραλληνίαν.

Ἵχωρικοί, «ἀν δὲν κλαύσῃ τὸ παιδίον, ἢ μάνα του δὲν τοῦ δίνει βυζί», λέγει μία κοινὴ παροιμία συμφωνοῦσα πληρέστατα μετὰ τοῦ εὐαγγελικοῦ ῥητοῦ, τοῦ λέγοντος ταῦτα: «Αἰτεῖτε και δοθήσεται ὑμῖν, ζητεῖτε και εὕρησεται, κρούετε και ἀνοίγησεται ὑμῖν».

Λοιπόν, ἂν δὲν κατήρχεσθε, ὦ χωρικοί, τότε σύσσωμοι διὰ τὸ ζήτημα των οἴνων σας και δὲν ὠμιλοῦμεν, θὰ ἐπουλοῦσεται σταξιά; ἔχι βεβαίως· ἐνὸ κατελωθόντες ἐτονίσατε ἐξ ἀνάγκης περιπαθῶς; τὰς σκληρὰς γροθὰς τῆς καρδιάς των Α, Β, Γ, Δ ἀρμολογῶν και ἐπιτηρόσιων, αἵτινες οὐδεμίαν πρόνοιαν θὰ ἐλάμβανον περὶ ὑμῶν, ἂν δὲν ἐλέγετε τὸν πόνον σας, τὴν πεινάν σας, μετὰ φόβου εἰς τὰς καρδίας και τρόμου εἰς τὰ γόνατα καταβαίνοντες ὡς ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς πείνης.

Λοιπόν, Δειληνο-Φαρακλάδες και Ραζάδες, Βαλταμο-Φραγκάδες και Τρωγιανάδες, Σαρλο-Βουτσινάδες και Σβορονάδες, Σαμικοί και Ξυλαρινοί, Θρημάται και Ληξουριώται και σύμπαντες οἱ λοιποὶ ἔχετε ταῦτα τῶν ὀφθαλμῶν και σπεύσατε τριαράτοι μόλις εἰδοποιήθητε.

Οἱ ἐν Ἀργοστολίῳ ἐλευθερόφρονες ἐργάται ἀδελφοί σας.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ

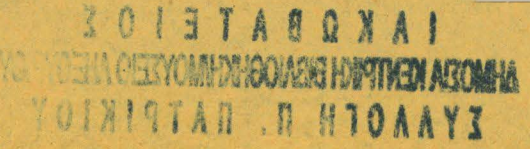
καταγγέλλομεν τὸν κ. Κυριώτην ἐνώπιον τοῦ μεγίστου δικαστηρίου τῆς κοινῆς γνώμης, ὅτι κατ' ὄψρονον **μαροτυρίαν** πολλῶν περιόικων ὁ κηροποιεῖσθαι πρότερον ἄρτος του ἦτο κακῆς ποιότητος, ὡς προερχόμενος ἐκ λειψάνων παλαιῶν ἀλεύρων τοῦ πρώην υπό τὴν οἰκίαν Παν. Κοσμετάτου εὐριστικομένου καταστήματός του, ὡς εἶπον ἡμῖν οἱ περιόικοι. Λοιπόν-τόρκα ἔς καταγγεῖλη δις ἡμᾶς ἐπὶ συκοφαντίᾳ και βλάβῃ των συμφερόντων του και εἰς τὸ δικαστήριον θὰ τὰ εἴπωμεν ἀπὸ γῆς γόνατα και ἐπὶ των μαροτύρῳ στηθήσεται πᾶς λόγος.

Ἄλλὰ, ὦ συμπολιτευόμενε σύμβουλε, μήπως κατὰ παρακίνησιν προϊσταμένου τινὸς θέλεις νὰ διώξῃς ἡμᾶς, ὡς παρρησιαστικῶς ἐλεγκτὰς και των προϊσταμένων σου και σοῦ τοῦ ἰδίου; Ἐμπρός λοιπόν και θὰ ἴδωμεν τὸ τέλος.

Μήπως κ. Κυριώτη πταίει ὁ ἀρτοποιὸς και αὐτὸς ὁπέχει ὄλην τὴν εὐθύνην; ἀλλὰ πῶς νὰ δεχθῶμεν, ὅτι τὸ ὑλικόν δὲν ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς τέχνης τοῦ ἀρτοποιοῦ; πῶς νὰ δεχθῶμεν, ὅτι τὸ χρῶμα τὸ μαῦρον τὸ ἔρριψε ἐν τῷ ζυμωτηρίῳ ὁ ἀρτοποιὸς κτλ. κτλ.; Τώρα ἴσως βελτιώσεται τὴν ποιότητα κατόπιν τῆς δημοσιεύσεώς μου.

Εἰς τὸ ἐπόμενον τὰ **ματαλέμε**.

Συγχίρομεν τῷ κ. ἀστυνόμῳ και δημοσίῳ κατηγορῶ, ὅστις βεβαίως δὲν δύναται νὰ γνωρίξῃ τὰ ἀθήλα και τὰ κρύφια τοῦ Ἀργοστολίου, ὡς ἐσχάτως διορισθεὶς ἐνταθῆκα και ὡς μὴ Θεὸς παντογνώστης, ὅστις, λέγομεν ἄμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ φύλλου ἡμῶν ἐσπεύσῃ ἀγέτωσ, και ἀνεκάλυψε

τούς περιφήμους ἄρτους τοῦ κ. κ. Κυπριώτου ἐπιπλήξας μάλιστα αὐτὸν ἀπολογούμενον, ὅτι οἱ ἄρτοι κατασκευάζονται ὑπὸ τοῦ ἄρτοποιοῦ Κουγκανοῦ καὶ πωλοῦνται ἀγοραζόμενοι παρ' αὐτοῦ. Ἀλλὰ ὁ κ. ἀστυνόμος ἠπέιλησεν αὐτὸν, ὅτι θὰ τὸν κατχγγείλῃ ὡς συντρέχοντα τὴν κκοθήειαν καὶ τὴν ἐκμετάλλουσιν τοῦ λαϊκοῦ ἰδρώτος ἀγοράζων ἄρτους τοιούτους. Μάλιστα κ. Κυπριώτη, ὁ ἀστυνόμος ἠρώτησεν ὑμᾶς οὕτως. « Τὸ ἔτρωγες σὺ αὐτὸ τὸ φωμί ; » Κυπρ. « Τὸ ἔτρωγα ». Ἀστυνόμ. « Ἐγὼ δὲν τὸ δίδω οὔτε εἰς τὸν σκύλον μου ! » Ἄκουτα κύρ Κυπριωτάκη καὶ μὴ μᾶς **χρεωκοπήτης** καὶ ἐξ ὑγείας τὴν κοιλίαν μας.

Οἱ αὐτόπται καὶ αὐτήκοι μάρτυρες
καὶ μεγαλομάρτυρες τοῦ Κυπριωτικοῦ ἄρτου.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ.

Προτείνομεν πρὸς πάντας τοὺς ἐν Ἀργοστολίῳ ὁμόφρονας ἡμῶν τὴν ἰδρυσιν κέντρου, ὅπως κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀργίας των (Κυριακὰς κ. τ. λ.) οἱ ἐργάται προσερχόμενοι ἐν αὐτῷ ἀναγιγνώσκωσι πρακτικὰ συγγράμματα καὶ Σοσιαλιστικὰ φύλλα καὶ ἀκροῶνται προφορικῶν διαλέξεων πρὸς πολιτικὴν κυρίως μόρφωσιν αὐτῶν.

Ἐλπίζομεν, ὅτι ὁ λαὸς τοῦ Ἀργοστολίου, ὁ συντηρῶν 200 αἰνοπωλεῖα, εἰς τὰ ὅποια συχνάζων ἀγοράζει τὸ ἐγκλημα, τὴν φθίσιν, τὴν παραφροσύνην, τὸν ἀκρυλισμὸν, τὴν ἀποκτήνωσιν, ἐλπίζομεν, ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ὁ λαὸς θὰ τρέξῃ πρόθυμος συνδρομητὴς πρὸς στερέωσιν τοῦ κέντρου.

Ἦας λοιπὸν ἐνδιαφερόμενος ἄς εἰδοποιήσῃ ἡμᾶς περὶ τῆς προθέσεώς σου, ἵνα ἐντὸς τοῦ Μαΐου λειτουργῇ τὸ κέντρον.

Ἡ Διεθδουνας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ « ΑΝΤΥΠΑ ».

Ἀθήνας.

« Ἀστροπήν ». Λαμβάνομεν καὶ ἀναμένομεν συνέχειαν ἀντεπιστέλλοντες τακτικῶς τὸ ἡμέτερον, ὡς καὶ εἰς ὅλα τὰ ἐπόμενα. — « Μέλλον ». Λαμβάνομεν ἀπὸ πρώτου φύλλου καὶ μόνον 2ον λείπει ἐκ σειράς καὶ θὰ ὑποχρεώσητε ἡμᾶς, ἂν ἀποστείλητε τοῦτο. — « Ἐλεγχον ». Τακτικὰ λαμβάνεται φύλλον καὶ εὐχαριστοῦμεν. — « Ἐφημερίδα τῶν Ἑλλήνων ». Κατέχομεν φύλλα καὶ εὐγνωμονοῦμεν. — « Δελτίον Ἀκαδημίας ». Ἐλήφθη Δελτίον. — « Ρίζοσπάστης ». Λαμβάνεται « Ἀντύπας » ;

Πάτρας.

« Σέλας ». Λαμβάνομεν φύλλον.

Βόλου.

« Ἐργάτην ». Φύλλον δὲν λαμβάνομεν τί συμβαίνει ; —

« Πανθεσσαλικήν ». Ἐλάβομεν φύλλα ὑμῶν,

Τρίκκαλα Θεσσαλίας.

« Ἀναγέννησιν ». Λαμβάνεται φύλλον ἡμῶν ;

Ἀμφισσαν.

« Φοκίδα ». Κατέχομεν φύλλα ὑμέτερα καὶ εὐχαριστοῦμεν.

Πέργον.

« Πατρομυνέταν ». Ἐλαμβάνομεν τακτικῶς πρὸς διετίας ἡμῶν συγχίροντες ὑμῖν δι' ἔκδοσιν προσεχῆ Ἀναγέννησεως ἀναμένομεν ταύτην ἀνυπομῶνας.

Ἀμαλιάδα.

« Πρόδοον ». Λαμβάνομεν τακτικῶς καὶ συγχίρομεν ὑμῖν.

Λάρινα Κύπρου.

Ἐφημερίδα τοῦ Λαοῦ. Λαμβάνομεν καὶ συγχίρομεν δι' ἐμβρίθειαν καὶ κλλιτεχνικὴν φύλλου.

Ναύπακτον.

Πανηγὴν Βοθρωντὸν ὑποτελ. Ἀναμένω ἀπάντησίν σου.

Κωνσταντινούπολις.

Gerassimo Spir. Masarakis scrittore in dogana. Λίρα ἐλήφθη. Ὑπερευχαριστοῦμεν.

Καίρον.

Jean D. Tinglias P. R. Ἀπεστάλησαν τριάκοντα φύλλα κατ' ἐπιστολήν σου αὐθαρεῖ, ὡς καὶ ἕτερα 30 ἀριθμοῦ 7. Εὐχαριστοῦμεν διὰ συνδρομὴν καὶ ἀναμένομεν ἐπιστολήν σου.

Σουέζ.

Gerassime Spir. Canghellaris, chez Bazar universelle. Γεώργιος Καββελίδης ἔλαβεν ἐπιστολήν σου καὶ εὐχαριστοῦμεν δι' ἐνεργείας σου.

Ἀθήνας.

Σπυρίδωνα Φραγκόπουλον. Ἐπιστολάς σου ἔλαβον καὶ θὰ γράψω βραδύτερον.

Ἰωάννην Ἀντύπαν Κεζαμίαν. Ἐπιστολή σου ἐλήφθη καὶ εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰ ἐν αὐτῇ. Θέλεις νὰ δημοσιευθῇ ;

Πάτρας.

Στέφανον Μαζαράκη. Γράψατε ἐπ' ἐπιστολῶν μου καὶ πῶς διατίθενται φύλλα ;

Κέρκυραν.

Γεώργιον Πατρίκιον. Συνδρομὴ ἐτησίᾳ ἐλήφθη καὶ εὐχαριστοῦμεν.

Βόλου.

Φίλιππον Ἄννινον. Συνδρομητὰς Μενεγάτου ἔλαβον καὶ στέλλω ἀποδείξεις πρὸς πληρωμὴν.

Τσαγκαράδες (Βόλου).

Εὐάγγελον Μοσχάπουλον, καθηγητὴν Ἀχιλλοπαυλείου Ἐμπορικῆς Σχολῆς. Γράψον μοι περὶ φύλλων.

Δηλοῦμεν ἅπαξ διὰ παντὸς πρὸς πάντας τοὺς συνδρομητὰς καὶ μὴ τοιούτους, ὅτι τὸ φύλλον ἡμῶν δὲν δέχεται διαφημίσεις ἐμπορικὰς (βελιάμας).

ΙΑΚΩΒΟΣ Β. ΜΑΝΤΖΑΡΗΣ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ